было нужно, но тя се чрезмерно си не проядли на 6 Апр., приходи
дне отде, че отъ като е станала непроядли се мислувало и Мосе
Мошка отъ друга страна казва че отъ Великъ-день насамъ пра
дали да ходи у нея. Тая до тука както гу съвѣтитѣ и обр
двата страни и като все въ вниманіе тая работа слѣдъ дъ
лго размишление модна да заключи, че молитвата отъ тъ
лудне. Впрочемъ рѣшихъ да дадемъ пространенъ отговоръ на тайнов
запис, който отговоръ ще се разгледа въ слѣд. заседание. 12 Февр. 18 65

Заседание XVIII

Днесъ привременний съвѣтъ се събра и бяше пълно. Дочетоха се и се
прочита внимателно завѣщанието на блаж. г. Авксентия. Собра
нието рѣшава да извести римското духовно общество за представ
ление на Нег. Преосв. Слѣдъ това рѣшено и избрано спорѣдъ завѣща
нието отъ общината трима изпълнители на завѣщанието:
Н. пр. Иларионъ Никаринополски, др. П. Тъпчилешовъ и г. Норавенова,
а като преуправитель при самоковското и римското общества — другъ
при сѣрската ни рѣшено заседание да се разчисти
за предстоящо потрѣбно мѣсечно заседание въ идущего собрание и той сѣрдитва.

Заседание XIX

19 Февр. 1865.

Днесъ събранието бяше пълно и почна редовното си заседание. Бли
ча редовно заседание пъма отъ причини разни и неприятно
приключения и противодѣйствія на Фенерската патриархия.
Начинаме отъ Кихъ: на Сент. бяше се подало прошение на Вис. Пра
вителство за освобождение на народнитѣ ни старци, на което
прошение отговоръ удовлетворителенъ получаше Черно Граде
въ Сент., въ което ги спрѣтаха подъ политический законъ и имъ
дава свобода за връщане въ Бъгар. Народитѣ въ знак
царска милость, або съда самоволни помощь съ която бреди
дъ сутрѣ пароходъ на 25 ного. Той тръгна и пристигна на
Исмитъ на 26, взимки Н. пр. Авксентия и отъ тамъ за Модан
презъ сѣщий день отдѣто изпратенъ и съ Н. пр. Иларионъ
Никаринополски пристигна тукъ на 27 тихъ по 8.
Многочисленний народъ, който се бяше събралъ не могатъ се си
лене при пристигането на рѣчений пароходъ да видѣе и да
луди ръката на милостивитѣ наши пастири.
Въ або яви Високи Царски Заповѣдъ да се оттегли пароходъ
отъ владицитѣ ни отъ мощи, което и сами. Что тука отрав
дание на нашия привременъ съвѣтъ, дѣто се не събра. На
шата непріятелка Великата Венерска Църква т.е. Синодъ
и завирнивъ да чеди благодѣянія и милостьта на Ц-ир Пра
вителству помисли да подоби разни интриги, такъ да отда
лечи дадоденото или по добръ влаздяшето въ ръцѣ на владицитѣ.
И тъй за едни минута спомени. Народитѣ при такова сно
постѣвание отъ страна на противницитѣ ни бяше по
ложенъ въ крайна опасность. Радостьта се преобрна въ скръбь. Га
сѣтъ и минутата бяше опасности за ненаучѣтѣ оттегловане
на пароходъ. Двата отъ чинитѣ на представителя, Др. Гома
ковъ и др. Тъпчилешовъ въ бурно и наречено време отиваха
при министъръ на Вътрешнитѣ дѣла Али Паша молѣчи го
въ бодне и народно ние да дозволи изпадяшето на владицитѣ
отъ парахода. Молбата ним се уважи и Гушаксе
имъ дозволява да взематъ владицитѣ. И тъй тия двѣ
два трета пощъ народнитѣ ни пастири се заводидаѣ въ Не
дова български дѣто се срѣщне мѣдносество българи да по
сѣтятъ и приемать благословиѣта ним. Това посѣщение
се ~~поста~~ продължава два цѣли дни при пат гостолюбив